

บทวิทยาการ

Original Article

ผลของยาโพรพ拉โนโลลต่อความเจ็บปวด ในผู้ป่วยโรคข้อต่อข้ากรรไกร

กนกพร พะลัง ท.บ., M.S., Ph.D.¹วินัย เอ็มชั้นธุ²อภิญญา ศรีเลขาวรัตน์²ลักษนา เหลืองจำเมีกร ท.บ., M.S.¹¹ ภาควิชาเวชศาสตร์ช่องปาก คณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย² นิติศึกษาและนิติธรรม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**บทคัดย่อ**

วัตถุประสงค์ เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของยาโพรพ拉โนโลลซึ่งเป็นยาปิดกันเบต้าที่ไม่จำเพาะเจาะจง ในการลดความเจ็บปวดในผู้ป่วยโรคข้อต่อข้ากรรไกร

วัสดุและวิธีการ ศึกษาในผู้ป่วยโรคข้อต่อข้ากรรไกรที่มีความเจ็บปวดบริเวณใบหน้าและ/หรือข้อต่อข้ากรรไกรจำนวน 4 คน โดยผู้ป่วยรับประทานยาโพรพ拉โนโลลเป็นเวลา 2 สัปดาห์ (สัปดาห์แรกได้รับยาโพรพ拉โนโลล 20 มิลลิกรัมต่อวันและในสัปดาห์ที่สองได้รับยาโพรพ拉โนโลล 40 มิลลิกรัมต่อวัน) จากนั้นหยุดพักยา 2 สัปดาห์ และรับประทานยาลง 2 สัปดาห์ โดยผู้ป่วยนับที่กระดับความเจ็บปวด (ระดับความเจ็บปวดเฉลี่ย, ความเจ็บปวดสูงสุด, ความเจ็บปวดต่ำสุด และร้อยละของเวลาในช่วงที่ดีนี้ที่มีความเจ็บปวด) ในแบบฟอร์มที่ผู้วิจัยจัดไว้ให้ทุกวัน ทั้งนี้ ผู้ป่วยและผู้วิจัยไม่ทราบว่าผู้ป่วยได้รับยาชนิดใดในแต่ละช่วง การเปรียบเทียบระดับความเจ็บปวดระหว่างแต่ละช่วงของการทดลองใช้การทดสอบเชิงกลรวมและลำดับที่แบบวิล寇กซัน

ผลการศึกษา ยาโพรพ拉โนโลล 40 มิลลิกรัมสามารถทำให้คะแนนความเจ็บปวดโดยรวมของผู้ป่วยลดลง ส่วนยาโพรพ拉โนโลล 20 มิลลิกรัมมิได้ทำให้คะแนนความเจ็บปวดโดยรวมของผู้ป่วยลดลง อย่างไรก็ตาม “ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบคะแนนความเจ็บปวดระหว่างช่วงการใช้ยาโพรพ拉โนโลลกับยาลง ($p < .05$) เมื่อสิ้นสุดการทดลองเจ้าหน้าที่ได้สอบถามถึงช่วงที่ผู้ป่วยคิดว่าตนเองได้รับยาโพรพ拉โนโลล ผลปรากฏว่าผู้ป่วยทุกคนสามารถระบุได้ถูกต้อง

สรุป การทดลองเบื้องต้นในผู้ป่วย 4 คนที่ทำการศึกษา พบว่า ยาโพรพ拉โนโลลสามารถลดความเจ็บปวดในผู้ป่วยโรคข้อต่อข้ากรรไกรได้ แต่มีการเปรียบเทียบทางสถิติกับยาลงพบว่ามีประสิทธิภาพไม่แตกต่างกัน

(ว ทันต จุฬาฯ 2548;28:89-98)

คำสำคัญ: ความเจ็บปวด; โพรพ拉โนโลล; โรคข้อต่อข้ากรรไกร

Effect of propranolol on TMD pain

Kanokporn Bhalang D.D.S., M.S., Ph.D.¹

Venus Khemkhun²

Apinya Srilekarat²

Lakana Luangjarmekorn D.D.S., M.S.¹

¹ Department of Oral Medicine, Faculty of Dentistry, Chulalongkorn University

² Dental student, Faculty of Dentistry, Chulalongkorn University

Abstract

Objective The aim of this study was to test whether propranolol, a non selective beta-adrenergic receptor blocker, can reduce clinical pain of patients with Temporomandibular Disorders (TMD).

Materials and methods Four TMD subjects received 2 weeks of propranolol (20 mg/day for the first week and 40 mg/day for the second week), followed by a 2-week washout period and 2 weeks of placebo tablets. Pain ratings (average pain, highest pain, lowest pain, and percentage of the time that subjects had pain) were recorded daily. All subjects and the investigator were blinded to the type of medication the subjects took at each period. The levels of pain between each period were compared using Wilcoxon Signed Ranks Test.

Results Forty mg propranolol reduced overall pain ratings in TMD patients while 20 mg propranolol did not. However, there was no statistically significant difference when the levels of pain during the propranolol period were compared to those during baseline and placebo periods ($p < .05$). When participants were asked to indicated which 2-week period they received test medication, all subjects identified the period correctly.

Conclusion These preliminary findings of 4 TMD subjects suggest that propranolol can reduce clinical pain from TMD, although it is not significantly different from placebo.

(CU Dent J. 2005;28:89-98)

Key words: pain; propranolol; temporomandibular disorders
